

แบบรายงานผลการประชุม อบรม สัมมนาและศึกษาดูงาน

๑. ชื่อ นางสาวศุภิสรา โสตา ตำแหน่ง ผู้ช่วยนิติกร
๒. สังกัด สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลอิเซ
๓. เรื่องหรือสาขาที่อบรม/ประชุม/ ขอรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร "พัฒนาศักยภาพเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รุ่นที่ ๒"
๔. สถานที่อบรม/ประชุม/ ณ โรงแรมกิจตรงวิล์ รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๕. หน่วยงานที่จัดการอบรม/ประชุม/สัมมนา ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี
๖. ในระหว่าง วันที่ ๒๔ - ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗
๗. ค่าใช้จ่ายในการประชุม จำนวน ๕,๕๐๐ บาท
๘. รายละเอียดการฝึกอบรมโครงการอบรมหลักสูตร ""พัฒนาศักยภาพเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รุ่นที่ ๒""

สรุปเนื้อหาสำคัญในการอบรม

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์มุ่งคุ้มครองประชาชน ด้านสุขลักษณะและการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมซึ่งครอบคลุมทั้งกิจกรรมการกระทำ และกิจการประเภทต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน ตั้งแต่ระดับบุคคล ครัวเรือน ชุมชน ตลอดจนกิจการประเภทต่างๆ โดยการกระจายอำนาจไปสู่ราชการส่วนท้องถิ่นในการ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อบังคับใช้ในเขตท้องถิ่นนั้นๆ และให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการควบคุมดูแล โดยการออกคำสั่งการ อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการนั้นๆการแก้ไขปรับปรุงโดยเฉพาะด้าน สุขลักษณะตามข้อบัญญัติที่กำหนดไว้ การสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตกรณีผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตาม ข้อบัญญัติและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมหรือบุคคล การจัดการเหตุรำคาญ รวมทั้งการเปรียบเทียบคดี และดำเนินคดี เป็นต้น

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ถือเป็นบทบาท ที่สำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน ที่อยู่ในเขตท้องถิ่นนั้น และให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่นนั้นๆ จากการศึกษาสถานการณ์การ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดย กองกฎหมาย สาธารณสุข กรมอนามัย พบว่า ในพื้นที่เขตสุขภาพที่ ๑๐ ประกอบด้วย ๕ จังหวัดได้แก่ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร มุกดาหาร และอำนาจเจริญ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสิ้น ๖๕๘ แห่ง ประกอบด้วยเทศบาล จำนวน ๑๖๘ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘๙ แห่ง พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ จำนวน ๕๓๐ แห่ง (ร้อยละ ๘๐.๕๕) มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ยังไม่มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น จำนวน ๑๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๑๙.๔๕) สถานการณ์เหตุรำคาญตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในพื้นที่เขตสุขภาพที่ ๑๐ ในปี ๒๕๖๓ ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ จำนวน ๓๒ ๓๔ และ ๔๑ เรื่องตามลำดับ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ประกอบกับการที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุขที่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหา เช่น ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง มาตรการควบคุม ป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบที่อาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพของสถานประกอบการการเพาะเลี้ยงและการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศ กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดสถานประกอบการกิจการที่ต้องจัดให้มีบ่อตัก

ไข่มัน พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศ กระทรวงสาธารณสุขเรื่อง มาตรการควบคุมกำกับการขนมูลฝอยติดเชื้อเพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้น

เพื่อให้การบังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนด้านสุขลักษณะและการอนามัยสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นนั้นๆ ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการอบรมพัฒนาศักยภาพเจ้าพนักงานสาธารณสุขตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้นเพื่อให้เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจน แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อสามารถนำไปใช้ในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คตีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

“คตีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม” หมายความว่ารวมถึง คตีพิพาทอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองหรือ การดำเนินกิจการทางปกครองตามบทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองหรือรักษา สภาพ ทางธรรมชาติ พืช สัตว์ หรือสิ่งมีชีวิต การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลสุขภาพมนุษย์ การจัดระเบียบสภาพแวดล้อมมนุษย์ สภาพภูมิอากาศ ภูมิทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคตีอื่น ตามประกาศของประธานศาลปกครองสูงสุด

หลักการที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีดังนี้

๑. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับรัฐ
๒. หลักการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environmental Conservation) กับการพัฒนาตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)
๓. การให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biological Diversity) หรือ (Biodiversity)
๔. หลักการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Principle)
๕. หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle)กฎหมายที่สำคัญกับคตีปกครองสิ่งแวดล้อม

กฎหมายในระดับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ๘๐ กว่าฉบับแยกเป็นกลุ่มกฎหมายต่างๆ ได้ดังนี้

๑. กลุ่มกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองรักษาสิ่งแวดล้อม และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ประมวลกฎหมายที่ดิน, พ.ร.บ.การขุดดินและถมดินพ.ศ.๒๕๔๓, พ.ร.บ.การชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕, พ.ร.บ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๓๐, พ.ร.บ.รักษาคลองประปา พ.ศ.๒๕๒๖ หรือ พ.ร.บ.ป่าไม้ เป็นต้น

๒. กลุ่มกฎหมายเกี่ยวกับภูมิทัศน์ ศิลปะและวัฒนธรรม เช่น

พ.ร.บ.โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔

๓. กลุ่มกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งการคุ้มครองรักษาสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลสุขภาพมนุษย์ การจัดระเบียบสภาพแวดล้อมมนุษย์ สภาพภูมิอากาศ ภูมิทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม เช่น พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒, พ.ร.บ.การผังเมือง พ.ศ.๒๕๑๘, พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕, พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นต้น

แนวทางการพิจารณาคตีปกครองสิ่งแวดล้อม

การพิจารณาความเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี

คตีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะการพิจารณาถึงความเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลนั้นจะพิจารณาในความหมายอย่างกว้างโดยคำนึงถึงสิทธิชุมชน ชุมชนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม องค์การเอกชน

สมาคมนิติบุคคลหรือกลุ่มผลประโยชน์ที่มีส่วนได้เสียในเรื่องสิ่งแวดล้อมรวมทั้งบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์กลุ่มเกษตรกร หรือ หมู่คณะอื่นด้วย

การพิจารณาเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดี

การพิจารณาระยะเวลาการฟ้องคดี จะให้ความสำคัญกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๒ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ

จะต้องปรากฏว่า การฟ้องคดีมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประโยชน์ที่มีลักษณะเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมและยังผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม ไม่ได้มีลักษณะที่ทำให้ประโยชน์เป็นการเฉพาะ เจาะจงต่อบุคคลหรือตัวบุคคลที่ดำเนินการเอง

การพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

กรณีที่มีการยื่นคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ศาลจะพิจารณาให้ความสำคัญเกี่ยวกับผลกระทบหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสาธารณะประกอบในการพิจารณายกเว้นค่าธรรมเนียมศาล และโดยสถานะของผู้ขอซึ่งยื่นฟ้องเพื่อแก้ไขเยียวยาสิ่งแวดล้อม หากต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลจะถือว่าผู้ขอจะได้รับเดือดร้อน เกินสมควร

การพิจารณากำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราว ก่อนการพิพากษา

คดีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะในปัจจุบัน และหรืออาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะในอนาคต ศาลอาจพิจารณากำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยไม่ต้องรอให้ผู้ฟ้องคดีร้องขอ

ทั้งนี้ ศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ศาลที่เกี่ยวข้องกับการบังคับคดีไปติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งศาล และรายงานให้ศาลทราบเป็นระยะ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนคำสั่งศาล ให้ศาลดำเนินการตามที่เห็นสมควร เพื่อให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษามีผล

การแสวงหาข้อเท็จจริงของศาล

การแสวงหาข้อเท็จจริงจากคู่กรณี

๑. การแสวงหาข้อเท็จจริงให้ตรงตามรูปคดีโดยรวดเร็วและกำหนดประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องทำคำให้การ
๒. การตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญ
๓. การพิจารณาคำขอขยายระยะเวลาทาคำให้การ
๔. การดำเนินการภายหลังผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การต่อศาล

การตรวจสอบสถานที่

ศาลหรือผู้ที่ศาลมอบหมายไปเดินเผชิญสืบ การวินิจฉัยและการให้เหตุผลในคำพิพากษา ศาลคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกัน คุ้มครอง รักษา หรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชีวิตหรือสุขภาพอนามัยของบุคคล และสิทธิของชนรุ่นหลัง

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

- หมวด ๑ บททั่วไป
- หมวด ๒ คณะกรรมการสาธารณสุข
- หมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
- หมวด ๔ สุขลักษณะของอาคาร
- หมวด ๕ เหตุรำคาญ
- หมวด ๖ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

- หมวด ๗ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- หมวด ๘ ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
- หมวด ๙ การจำหน่ายสินค้าในที่และทางสาธารณะ
- หมวด ๑๐ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- หมวด ๑๑ หนังสือรับรองการแจ้ง
- หมวด ๑๒ ใบอนุญาต
- หมวด ๑๓ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ
- หมวด ๑๔ การอุทธรณ์
- หมวด ๑๕ บทกำหนดโทษ
- หมวด ๑๖ บทเฉพาะกาล

ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

๑. การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
 - อปท.ดำเนินการเอง
 - เอกชนดำเนินการโดยการขออนุญาต
๒. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
๓. จัดตั้งตลาด
๔. กิจการสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร
 - พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.
 - พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.
๕. การจำหน่ายสินค้าในที่และทางสาธารณะ
๖. สุขลักษณะของอาคาร
๗. เหตุรำคาญ
๘. การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ลักษณะการใช้อำนาจตามกฎหมาย

๑. กิจการที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อปท. ดำเนินการ
 - การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
๒. กิจการที่ให้ อปท. ควบคุมดูแลรับผิดชอบใน ๓ ลักษณะ
 - ๒.๑ กรณีควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายการสาธารณสุข ได้แก่
 - สุขลักษณะของอาคาร, เหตุรำคาญ, การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
 - ๒.๒ การออกใบอนุญาต
 - กิจการรับเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยคิดค่าบริการ
 - กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 - การจัดตั้งตลาด
 - กิจการสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหารพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.
 - การจำหน่ายสินค้าในที่และทางสาธารณะ
 - ๒.๓ ออกใบรับ และหนังสือรับรองการแจ้ง
 - กิจการสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหารพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม.

รูปแบบการใช้อำนาจตามกฎหมาย

๑. ใช้อำนาจได้ต่อเมื่อมีคำขอของคู่กรณี

- การออกใบอนุญาตต่าง ๆ
- การออกหนังสือรับรองการแจ้ง

๒. ใช้อำนาจได้โดยไม่จำเป็นต้องมีคำขอของคู่กรณี

- กรณีปรากฏเหตุเดือดร้อนรำคาญ
- กรณีปรากฏ

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายการสาธารณสุข

- เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

เป็นเจ้าพนักงาน (ป.อาญา)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ (ป.วิ.อาญา)

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมาย

๑. องค์กร : หน่วยงานทางปกครอง ได้แก่ ราชการส่วนท้องถิ่น (อปท.)

๒. เจ้าหน้าที่ : เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่

๒.๑ คณะกรรมการ ได้แก่ คณะกรรมการสาธารณสุข

คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

๒.๒ เจ้าหน้าที่ของ อปท. ได้แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น, ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔

๒.๓ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่น ได้แก่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข, อธิบดีกรมอนามัย, ผู้ว่าราชการจังหวัด,

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๓. เอกชน ได้แก่ เอกชนได้รับมอบหมายจาก อปท. ให้จัดทำบริการสาธารณสุขแทน

เอกชนที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการกิจการรับเก็บ ขน หรือกำจัดขยะฯ

คำพิพากษาคดีปกครองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

การใช้ดุลพินิจ หรือการออกมาตรการใดๆ ของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น จะต้องชั่งน้ำหนักระหว่างผลกระทบและความเสียหายที่ปัจเจกชนได้รับกับประโยชน์สาธารณะที่ต้องสูญเสียไปโดยยึดหลักว่า แม้ว่าการใช้ดุลพินิจหรือมาตรการนั้นจะมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนบ้างก็ตาม แต่ถ้าความเสียหายที่ปัจเจกชนได้รับเบาบางกว่าความเสียหายของประโยชน์สาธารณะ การใช้ดุลพินิจหรือมาตรการนั้นก็ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย (อ.๑๑๖/๒๕๕๑, อ.๒๔๑/๒๕๕๒, อ.๒๔๔๑๒๕๕๓)

-กรณีและผู้ฟ้องคดีฟ้องกรมควบคุมมลพิษว่า ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่กรมควบคุมมลพิษไม่เรียกค่าใช้จ่าจากบริษัท ต. ซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งมลพิษจึงนำคดีมาฟ้องขอให้กรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองกลางที่ ๖๓๗/๒๕๕๑)

-กรณีและผู้ฟ้องคดียื่นฟ้ององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ว่าละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยมิได้ดำเนินการ สั่งการ ควบคุมการเดินรถโดยสารประจำทาง ในสังกัดให้อยู่ในสภาพปลอดภัยไร้มลพิษและควันดำ (คำพิพากษาศาลปกครองกลางที่ ๑๗๖๓/๒๕๕๙)

- กรณีและผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศให้พื้นที่ตำบลมาตาพุด พื้นที่เทศบาลเมืองมาตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง เป็นเขตควบคุมมลพิษ (คำพิพากษาศาลปกครองระยองที่ ๓๒/๒๕๕๒)

- กรณีที่มูลนิธิป้องกันควันพิษและพิทักษ์สิ่งแวดล้อมยื่นฟ้องกรมควบคุมมลพิษว่า ไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบและควบคุมมลพิษทางอากาศไม่ให้เป็นมาตรฐาน (คำพิพากษาศาลปกครองกลางที่ ๑๗๖๓/๒๕๕๙)

กรณีเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๑) พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

การที่บ้านของผู้ร้องสอดเลี้ยงสุนัขจำนวนมาก และได้นำมูลสุนัขใส่ถุงแขวนไว้ตามรั้วบ้านและต้นไม้ส่งกลิ่นรบกวน ผู้พักอาศัยใกล้เคียง เป็นเหตุให้มีเสียงดังและกลิ่นเหม็นหรือสกปรกหรือน่าจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์และพาหะนำโรค และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ถือได้ว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (อ.๓๗๘/๒๕๕๑)

คดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของ เขตห้วยขวางที่ห้ามมิให้มีการให้อาหารแก่นกพิราบ เนื่องจากผู้อำนวยการเขตห้วยขวางเห็นว่า การนำเศษอาหารมาโปรยเพื่อให้นกพิราบมากินเศษอาหารดังกล่าวนั้นทำให้เกิดฝุ่นฟุ้งกระจาย พร้อมทั้งมีมูลนกกลิ่นอับขึ้นบริเวณบ้านของผู้ฟ้องคดีและละแวกใกล้เคียง พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อันเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงกับบ้านของผู้ฟ้องคดี การให้อาหารนกของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (อ.๓๕๑/๒๕๕๓)

การนำขยะไปทิ้งที่บ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอยู่ติดกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยการกำจัดขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้วิธีชุดบ่อกลบฝังเมื่อบ่อเต็มเพื่อให้ขยะย่อยสลายในดิน แต่ระหว่างที่บ่อขยะไม่เต็มนั้น จะยังไม่ดำเนินการใดๆ ทำให้มีขยะบางส่วนทิ้งอยู่บนบริเวณบ่อขยะพิพาท ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและมีน้ำขังปะปนอยู่กับขยะจนน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะของโรค ถือเป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (อ.๕๕๘/๒๕๕๑)

กรณีเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๓) พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

การที่สถานประกอบการของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นที่รับซื้อของเก่ามีสภาพไม่เหมาะสม มีการสะสมของสิ่งขี้เสียดัง มีฝุ่นละออง เป็นเหตุก่อความเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง จึงต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (อ.๕๔๐/๒๕๕๑)

-การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ส่งผลให้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ จากกลิ่นมูลสัตว์ การเผาซากเพื่อก่อไฟ การเผาขนสุกร การทาน้ำมันหมู และเสียงร้องของสุกรที่นำมาพักไว้เพื่อรอการฆ่าและเสียงร้องขณะถูกฆ่า

(อ.๕๔๑/๒๕๕๑)

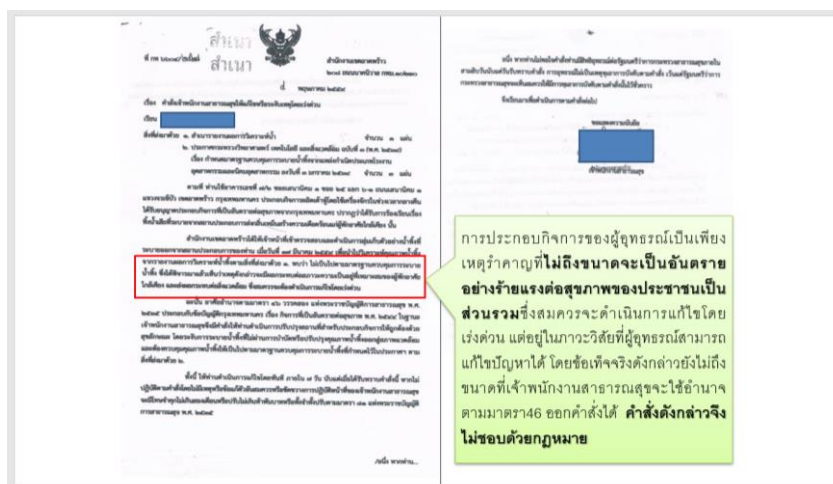
-เสียงดังของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด ๓๐๐ แรงม้า ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ฟ้องคดี ถือได้ว่าเป็นเหตุ รำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (อ.๒๔/๒๕๕๓)

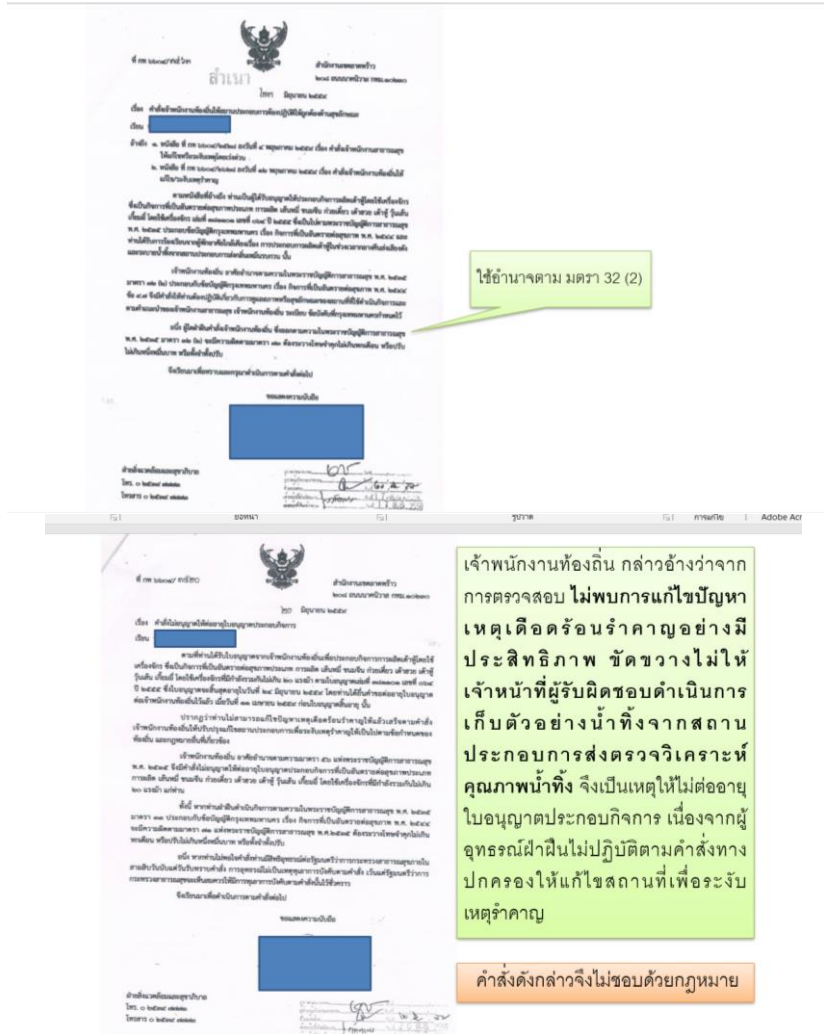
-การก่อสร้างอาคารพักอาศัยชนิดอาคารสูงขนาดใหญ่ ซึ่งในระหว่างการก่อสร้างได้มีวัสดุอุปกรณ์จากการ ก่อสร้างอาคารตกหล่นบนหลังคาบ้านของประชาชนและมีฝุ่นละออง เสียงดังรบกวนทั้งกลางวันและกลางคืน สร้าง ความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่ง พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (คำสั่งที่ ๗๔๔/๒๕๕๓)

การกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

- กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเนื่องจาก สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติละเลยการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พลังงานปรมาณู การ เก็บรักษาวัสดุกัมมันตรังสีและการจัดการกากกัมมันตรังสีให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และประชาชน (คำสั่งที่ ๑๘๒๐/๒๕๔๕)

-กรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดีกรณีที่ผู้ถูก ฟ้องคดีปล่อยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในบรรยากาศเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดจนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความ เสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ ที่ ๖๐-๗๗/๒๕๕๒ และที่ ๖๔/๒๕๔๘)

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ

- เปลี่ยนอุปกรณ์ทำความสะอาดพื้นจากเดิมใช้ไม้กวาดทางมะพร้าว เมื่อเสียดสีกับพื้นจะเกิดเสียงดัง จึงเปลี่ยนเป็นอุปกรณ์รีดน้ำแทน และเปลี่ยนวิธีการตักน้ำจากเดิมใช้ภาชนะตักน้ำซึ่งก่อให้เกิดเสียงดัง เป็นใช้สายยางแทน เพื่อลดระดับเสียงดังขณะทำความสะอาดพื้นและขณะใช้น้ำ
- ติดตั้งยางรองเครื่องจักร (เครื่องบดไม้ถั่วเหลือง) หนาประมาณ ๑ นิ้ว เพื่อลดแรงสั่นสะเทือนและเสียงดัง และขณะทำการบดไม้ถั่วเหลืองจะปิดด้านหน้าอาคารด้วยผ้าใบปิดประตูด้านหลัง เพื่อลดระดับเสียงออกสู่ภายนอก
- ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ ให้ได้ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง (ประมาณวันละ ๔๐๐ ลิตร ประกอบด้วย ชั้นกรองใยแก้ว ถึงดักไขมันขนาด ๘๐ ลิตร และ ๖๐ ลิตร และถังเกราะสำเร็จรูปขนาด ๖๐๐ ลิตร ตามลำดับ) ก่อนปล่อยลงสู่ท่อน้ำสาธารณะ

จัดทำประตูปิดด้านหน้า เพื่อลดเสียงดังออกสู่ภายนอก (เพิ่มเติม)

แนวทางการแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ

- เปลี่ยนกระบวนการผลิต โดยไม่ใช้สารเคมีที่มีกลิ่นและมีผลกระทบต่อสุขภาพ (ฟอร์มัลดีไฮด์และฟีนอล)
- ปรับปรุงระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ และจัดให้มีระบบระบายอากาศเฉพาะที่ เพื่อนำอากาศเสียเข้าระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ

ภาพประกอบการเข้ารับการอบรม

กรมอนามัย
ศูนย์อนามัยที่ 10 อุบลราชธานี

ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี กรมอนามัย

ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาวศุภิสรา โสตา

ผ่านการอบรมหลักสูตร

เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗

(นายแพทย์พีระยุทธ สานุกุล)

ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี